

*Т. М. Ковальчук,
к.т.н., доцент,
В. А. Ковальчук,
д.т.н., професор,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН У КОНТЕКСТІ НОВОВВЕДЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ»

Закон України «Про вищу освіту» встановлює основні правові, організаційні, фінансові засади функціонування системи вищої освіти, створює умови для посилення співпраці державних органів і бізнесу з вищими навчальними закладами на принципах їх автономії, поєднання освіти з наукою та виробництвом з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці у кваліфікованих фахівцях.

В новому Законі є багато новацій, зокрема у структурі та імплементації програм бакалаврського рівня вищої освіти. Якщо згадати історію, то обсяг вивчення гуманітарних дисциплін спочатку поступово збільшувався, досягнувши 25% загального часу підготовки бакалаврів, а у 2009 році його було скорочено до 10–15% часу на користь дисциплін професійної та практичної підготовки. Новий Закон забороняє фіксацію в стандартах вищої освіти назв та змісту обов'язкових (нормативних) дисциплін, що дозволяє вищим навчальним закладам запровадити таку модель навчальних планів, яка концентрує ресурси на професійній та практичній підготовці. Крім того, це відкриває перспективу побудови більш компактних планів підготовки бакалаврів за 3–3,5 років.

Структура та імплементація програм магістерського рівня вищої освіти передбачає вступ до магістратури на базі непрофільного бакалаврату (перехресний вступ) та здобуття ступеня магістра за освітньо-професійною або освітньо-науковою програмою. До освітньо-наукової програми має бути обов'язково включено дослідницьку компоненту обсягом не менше 30%.

З 2015 року навантаження на викладача на одну ставку зменшилося з 900 до 600 годин, що повинно було дати викладачам більше часу на наукову роботу, а також зменшити кількість штучних дисциплін, які запроваджувалися для «наповнення годин». Зменшилося і навантаження на студентів – один кредит дорівнює 30 годинам замість 36, що повинно було перекласти значну частину матеріалу, що вивчається, на самостійну роботу.

Виходячи з вищевикладеного, перед викладачами математичних дисциплін постають задачі не тільки з підвищення особистого професійного рівня, але й адаптації до нових умов викладання у вищій школі. Розглянемо тільки основні виклики, що постають перед викладачами та студентами. Зокрема, кафедра обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування здійснює підготовку бакалаврів спеціальностей «Облік і оподаткування» і «Публічне управління та адміністрування». Програма з дисципліни «Математика для економістів»

повинна враховувати специфіку її викладання для кожної спеціальності. Якщо «Облік і оподаткування» спирається в першу чергу на нормативні документи та жорстке їх додержання, то «Публічне управління та адміністрування» ще й надає можливість одержання максимальної ефективності суб'єктів господарювання, організацій та установ шляхом постановки і реалізації задач оптимального управління. Тобто, реальне наповнення аудиторної та самостійної роботи студентів кожної спеціальності відрізняється в значній мірі і повинно бути врахованим.

Необхідно враховувати ще й особливості студентського контингенту як інтелектуального, так і психологічного характеру при плануванні навчальної роботи на першому курсі. Ці особливості повинні враховувати низький рівень базової підготовки сучасних випускників шкіл, практичну відсутність навичок самостійної роботи, їх неготовність нести відповідальність за результати цієї роботи та можливість їх виправлення, низьку мотивацію навчання.

А. А. Турило,

*к.е.н., доцент, кафедра обліку, оподаткування,
публічного управління та адміністрування,*

А. М. Турило,

*д.е.н., професор, кафедра фінансів суб'єктів господарювання
та інноваційного розвитку*

*ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА: ЗНАЧИМІСТЬ І УМОВИ РОЗВИТКУ

В можливостях розвитку підприємства початково закладено формування і оцінка певних видів його потенціалів.

В системі потенціалів підприємства важливе місце займає фінансовий потенціал.

Потрібно констатувати, що на теперішній час він недостатньо досліджений за своїм змістом, умовами формування і оцінкою впливу на кінцеві результати діяльності підприємства.

Окремі аспекти даного питання розглядаються в даній роботі.

Фінансовий потенціал пов'язаний безпосередньо з фінансовою діяльністю підприємства, повинен відображати специфіку як в цілому підприємства, так і його фінансової сфери.

Разом з тим утворюється і розвивається фінансовий потенціал підприємства, не тільки на основі фінансової діяльності і її ресурсів. Він формується і утворюється на засадах всієї сукупності основних елементів розвитку підприємства, де підприємство виступає як відкрита система.

Механізм такого впливу цих елементів дуже складний. Ми зупинимося на окремих фінансових аспектах такого механізму. На формування фінансового потенціалу підприємства впливають: 1) специфіка фінансових відносин на під-